

Mijn oorspronkelijk gezicht

Toen jullie mij voor het eerst in de ogen keken, toen hebben jullie de Liefde herkend. Jullie hebben gevoeld en geweten met iets samen te vallen, iets zo diep, zo onbegrensd, zo onvoorwaardelijk, zo open. Iets van een levende schoonheid. Ik reflecteerde slechts je ware natuur, jullie herkenden je oorspronkelijke gezicht van lang geleden, zonder het zelf te weten. Mijn ogen waren nog als schone spiegels, geen stof, geen oordelen, geen gedachten. Hoe zou ik hebben kunnen denken? Ik had nog geen verleden, geen taal, geen problemen.

Jullie hebben geweten dat ik als kind de uitdrukking van de levensvreugde, van de liefde ben. Jullie hebben een zorgzame sfeer om mij heen geschapen, jullie hebben je verheugd op mijn komst, en jullie hebben je al een voorstelling gemaakt van hoe gelukkig jullie mij zouden maken. Jullie wilden mij een heel andere opvoeding geven dan die, die je zelf hebt "genoten". Ik heb als baby'tje geen weet dat ik onschuld, intelligentie en authenticiteit vertegenwoordig. Ik ben dat. Er is naast andere talenten een bepaald potentieel wat ik met me meebreng. Maar jullie weten wél dat als die aanleg tot bloei komt, ik gelukkig zal zijn.

Wat jullie en ik niet wisten

Er was alleen iets wat jullie en ik niet wisten, en dat is dat ik ook nog een spiegel was. Ik was een spiegel waarin je alles gereflecteerd ziet wat jullie zelf hebben laten liggen. Situaties die je opnieuw herinneren aan jullie eigen pijn en je eigen vreugde. Dingen die je ooit meegemaakt hebt maar van schik niet volledig hebt kunnen doorleven toen je zelf nog in onschuld leefde. Die pijn en vreugde werd opnieuw zichtbaar via mij. En de emotionele energie zal er zich uit kunnen ontladen door er bewust van te zijn.

Deze spiegeleffecten zijn een uitdrukking van Liefde

Liefde kan binnen zichzelf niets weigeren en dit is een herkansing om het geweigerde alsnog te onderkennen. Ik ben gekomen om te genezen. Ik voelde mij als kind vanuit mijn onschuld verantwoordelijk voor jullie geluk. Ik was nog niet gedefinieerd, ik was de ruimte waarin elke energie zich liet voelen. Ik heb als vanzelf jullie spanningen weg gehuild, ik heb jullie vreugde op-gelachen. Jullie liefde voor elkaar liet mij een serene vrede ervaren. Als jullie gelukkig waren onderging ik dezelfde sensatie. Als jullie ongelukkig waren onderging ik dezelfde spanningen. Ik was één met alles.

Wat mij is overkomen, is dát wat ze opvoeding noemen

Tegen die tijd dat ik een kleuter was geworden en ik leerde praten, werden bepaalde kwaliteiten die ik jullie liet zien zomaar niet in dank afgenomen. Maar ik kan die kwaliteit niet van mij afscheiden. Ze is mijn specifieke uitdrukking van liefde, onschuld en kwetsbaarheid. Ik ben bij jullie verschenen omdat die kwaliteit die ik ben juist ontbrak. Er was een onevenwichtigheid. Hoe had je die kwaliteit ooit kunnen herkennen, als je er nog geen kennis mee gemaakt had? Dus ik verwijt jullie niets. Zonder te kunnen begrijpen waarom ik straf kreeg, of werd uitgelachen, werd de kwaliteit als waardeloos afgedaan en zelfs belachelijk gemaakt. Ik heb toen telkens opnieuw de boodschap gekregen dat ik niet mocht zijn zoals ik was. Dit is mijn oertrauma. Ik werd geheel onverwachts overvallen door een gewaarwording van niet-liefde, van afgescheidenheid. Deze gewaarwording heb ik als zó onverdraaglijk ervaren dat ik niets anders meer kon dan me aanpassen aan het wél gewenste gedrag, om dat gevoel van afgescheidenheid niet meer te hoeven voelen.

Wat jullie zélf is overkomen is mij ook weer overkomen.

Achter alle stoflagen van aanpassingen en conditioneringen is de blik in de hemelse diepte die jullie ooit in mij hebben herkend, onzichtbaar geworden. Slechts de herinnering aan het oorspronkelijk gezicht van het mensenkind dat ik ooit was is overgebleven, nog zichtbaar op oude foto's uit de prille kindertijd. Jullie kijken nu in de ogen van de persoon die ik ben gaan geloven te zijn. De heldere spiegel die ik ooit was is nu volledig beduimeld met vetvlekken. Elke vetvlek is een aanname, of een oordeel over mijzelf en anderen. Ik beleef jullie en de wereld niet meer zoals ze is, maar ik zie jullie en de wereld alleen nog maar via mijn angsten en verlangens. Ik wring mijzelf in allerlei bochten om

weer tot één te geraken. Ik ben uit één gezet, en ik doe verwoede pogingen weer tot één te versmelten.

Toch kon dit niet vermeden worden

Toch kon dit niet vermeden worden. Het is een onderdeel van de wetmatigheid van het bestaan. Ik moest als afweer tegen het gevoel van afgescheidenheid een aangepast zelfbeeld (ego) ontwikkelen, uit zelfbescherming.

Het ego bleek achteraf gezien een instrument te zijn om mee te kunnen spelen op het wereldtoneel. Een doen "alsof" omwille van het spel.

Jullie wilden mij op jullie manier ook beschermen, gezien vanuit wat jullie zélf hebben meegemaakt. Jullie hadden het beste met mij voor. Daarom wilden jullie dat ik gerespecteerd en rijk zou worden, daarom legden jullie mijn oorspronkelijke verlangens aan de ketting, deden ze af als niet ter zake doende. Jullie brachten aangeleerde gedragspatronen en meergewenste karakterstructuren in mij aan. Jullie onderdrukten mijn spontaniteit, jullie hebben me van alles opgedrongen. Jullie kneedden me naar jullie evenbeeld. Jullie bedoelingen waren oprecht, maar ze waren gebaseerd op jullie eigen angsten en verlangens. Jullie wilden dat ik gelukkig was. Jullie waren zelf meest van de tijd ongelukkig en jullie wisten voor jezelf nog niet eens wat er nodig was om dát te veranderen. Toch leken jullie wél voor mij te weten hoe dat bereikt moest worden. Ik moest jullie trots worden en jullie gelukkig maken door jullie droom te verwerkelijken.

Als jullie zien waarom de geschiedenis zich telkens herhaalt, is de herhaling niet meer nodig. Als een waarheid wordt ingezien, verandert er iets. Ik vraag jullie wees alsjeblieft bewust en gelukkig! Er kan geen groter cadeau geschonken worden aan een kind. Ik weet dat als je een gelukkig mens bent je daardoor ook een geweldloos mens bent.

Wat voor ouders zou ik me wensen?

Nou... Ik heb grote behoefte aan een zorgzame sfeer om mij heen, waarin jullie mij kunnen helpen alles wat ik wil doen nog beter te doen. Jullie kunnen mij liefde en steun geven, jullie zullen niet zomaar met een ongevraagd advies komen. Jullie kunnen mij het gevoel geven dat ik mag zijn zoals ik ben. Ik mag best aangesproken worden op mijn gedrag maar niet op wat ik ben. Jullie zien in dat het niet fair zou zijn mij te belasten met het gevoel dat jullie iets geweldigs voor mij doen. Jullie zullen mij nooit aan jezelf willen verplichten.

Jullie geven mij een veilig gevoel als jullie elkaar omhelzen en elkaar liefde en respect betonen. Mijn hart krimpt in als jullie elkaar liefdeloos en zonder respect zouden bejegenen. Jullie geluk is mijn geluk. Ik zal altijd zeker weten dat Liefde bestaat.

Jullie beseffen...

Jullie beseffen dat de eerste jaren van mijn prille bestaan de jaren zijn waarin ik geconditioneerd kan worden. Ik ben een onschuldig open vat, ik geloof alles wat jullie zeggen. Ik vertrouw jullie zonder te weten wat dat is. Ik ben het vertrouwen. Jullie beseffen dat ik volgepropt kan worden met allerlei ideeën die mij de rest van mijn leven zouden kunnen achtervolgen, die mij blijvend zouden kunnen afhouden van mijn werkelijke mogelijkheden, die mij bederven en mij niet meer in staat zouden stellen de dingen nog helder te zien. Jullie zijn daarin gelukkig heel alert.

Jullie zouden mij op geen enkele manier zomaar iets opleggen. Jullie weten ook wel dat wat ik niet mag, ik juist heel aantrekkelijk

zal gaan vinden. Jullie zijn wel bezorgd dat ik misschien een richting in sla, die jullie trots op mij aan diggelen slaat. Maar jullie begrijpen dat deze angst en pijn bij jullie hoort, en niet bij mij. Dat ik niet ben gekomen om jullie te plezieren is ook duidelijk. Dat ik zonder het zelf te weten jullie angsten en verlangens spiegel zodat jullie ze helder krijgen is wel erg pijnlijk. Dat jullie mij te leen hebben en ik niet je bezit ben, is jullie ook bekend, Dat ik mijn levenspad zelf zal moeten gaan, is niet zo gemakkelijk voor jullie, maar ik zal blij zijn als jullie je daarin toch kunnen verheugen, hoe dat ook uitpakt. Ik zal met jullie steun mijn eigenheid kunnen bewaren, en mijn oorspronkelijk gezicht zal niet verkreukeld worden door een masker waar ik niet op lijk. Mijn unieke aard raakt alleen verloren doordat ik tot iets gedwongen zou kunnen worden wat tegen de roep van mijn hart ingaat, maar dat zouden jullie toch nooit doen. Jullie willen van mij ook geen leugenaar maken. Ik wil jullie alles frank en vrij kunnen vertellen en dat weten jullie. En dat durf ik alleen als jullie mij niet te verstaan geven dat ik dom, slecht, of schuldig ben waardoor ik me eenzaam en afgescheiden zal voelen. Ik zou jullie direct bedriegen om dát gevoel uit de weg te gaan.

Ik zie de dingen niet zoals jullie

Als ik aan het kleien ben zijn het misschien vormeloze klompjes. Dan laten jullie je anders toch wel uitgesproken mening van hoe iets gedaan moet worden, er niet op los. Ik krijg daardoor nooit het gevoel dat ik iets fout doe. Als ik plezier heb in mijn bezigheid en ik er helemaal in op ga, dan is dát al de vervulling. Ik kijk nog niet naar het resultaat. Als ik aan het schilderen ben heb ik de lucht misschien geel gemaakt. Toch vertellen jullie me niet dat de lucht blauw moet zijn. Het moet zijn zoals het is. Want ik ben een kind, ik zie de dingen niet zoals jullie. Ik zie de dingen direct uit de eerste hand zonder kennis over wat ik zie. Soms is het moeilijk voor jullie om je in te leven in mijn manier van beleven, omdat je die sprookjesachtige kinderlijke fantasie al lang bent kwijtgeraakt. Of toch niet? Ik weet dat jullie kinderen zijn die zich hebben vermomd als volwassenen. Ik heb jullie ook gekke bekken zien trekken in de spiegel op momenten waarin jullie je niet bespied waanden. Ik heb jullie ook in je neus zien peuteren toen jullie dachten dat er niemand keek. Ik heb jullie ook stiekem alle bonbonnetjes zien opeten. Ik heb ontdekt dat jullie ook niet álles weten. En dat pretenderen jullie ook niet. Dus geniet met mij samen, speel met mij. Jullie geven mij nooit een slecht of een goed gevoel over wat ik heb gemaakt, gezegd of gedaan. Ik heb niet aan mijzelf gedacht toen het gebeurde en dat beseffen jullie ook. Jullie zullen mijn prestatie nooit vergelijken met de prestatie van een ander kind. Ik ben uniek, en mijn prestatie is uniek. Niet slechter of beter. Ze is wat ze is, een uitdrukking van het bestaan.

Jullie laten mij het leven ontdekken

Jullie laten mij het leven ontdekken en ervaren hoe het is om te rennen en te dansen en te genieten. Jullie houden me niet tegen, jullie gaan met me mee. Jullie leren mij de goede vragen te stellen, en ik word geleerd zélf te denken. Jullie leren mij de obstakels in kaart te brengen. Jullie rennen niet vanuit jullie angst naar mij toe om me tegen te houden bij het beklimmen van obstakels, muren of bomen. Jullie herkennen de angst als je eigen angst, jullie doorvoelen die sensaties ervan zodat ze voorgoed kunnen oplossen. Jullie willen niet dat ik de ervaring zal mislopen omdat jullie bang zijn. Jullie vertrouwen op het bestaan, ook al voelen jullie je nog zélf verantwoordelijk. Jullie kijken naar je eigen onverwerkte herinneringen, ik roep ze in al mijn onschuld alleen maar op om ze in het licht te brengen. Jullie laten mij zien om vakkundig op die muur of in die boom te klimmen. Ik wil de bossen in, de straten op, terwijl het stormt en regent, om in die diepe plassen springen. Jullie doen mee. Wij zijn niet bang om vies of ziek te worden.

Tenzij ik het vraag

Jullie zijn bezig het doen door "niet-te-doen" te ontdekken. Ik verzoek jullie om je niet altijd met mij te bemoeien tenzij ik het vraag, en dat proberen jullie te onthouden. Ik heb mijn eigenheid

en soms zelfs een bepaalde privacy nodig, net als jullie. Ik wil niet dat jullie me altijd de oren van de kop vragen. Jullie respecteren dat. Omdat jullie mij lief hebben, proberen jullie je eigen ideeën niet aan mij op te dringen. Liefde is in afwachting van wat komt, in liefde bestaan geen vooringenomen standpunten. Liefde geeft vrijheid! Als ik toneelspeler wil worden of vioolbouwer, proberen jullie mij er niet van af te houden. Jullie geloven dat het kunstenaarschap niet de meest aantrekkelijke baan is, dat ik het op alle fronten moeilijk zal krijgen. Jullie voorzien het, maar jullie laten het zijn omdat jullie respect voor mij hebben. Liefde, eerbied en respect zijn synoniem. Het kan zijn dat dit een goddelijk verlangen is dat door mij vervuld zal worden. Wie zal het zeggen!

Ik ben bedoeld zoals ik ben

Ik ben bedoeld zoals ik ben. Ik ben uniek en compleet. Jullie zijn gek op mij. Ik hoef niet anders te worden dan ik ben. Ik heb alle gereedschappen die nodig zijn voor deze rol op het wereldtoneel in mijn bezit, jullie kunnen af en toe een van de gereedschappen uit mijn kistje even aanreiken precies op het goede moment. Jullie kunnen mij niet meer uit onwetendheid mijn gereedschappen ontnemen en de gereedschappen die van jullie zijn ervoor in de plaats geven want jullie zien in dat die niet voor mij bestemd zijn. Het kostbaarste geschenk wat jullie mij kunnen geven is ruimte. Jullie helpen mij het onbekende gebied ontdekken. Dan kan ik het zélf in kaart brengen. Dan ben ik niet aangewezen op geleende kennis. Jullie proberen mij niet een bepaalde richting op te duwen en mij dát speciale doel voor te houden wat je eigenlijk voor jullie zélf hadden gesteld. Jullie willen niet je angsten en verlangens op mij overbrengen. Ik zal jullie daar altijd dankbaar voor zijn, ik zal nooit wrok tegen jullie kunnen koesteren. Ik kan in jullie ogen niet mislukken dus kan ik me ook nooit schuldig voelen om jullie ongelukkig gemaakt te hebben.

Omdat ik mijn oorspronkelijke aanleg kan volgen word ik de beste en daar verheug ik me op,. Als ik afwijk van mijn oorspronkelijke aanleg, ontstaat er altijd onvrede en een middelmatigheid. Ik wil niet iets worden wat ik niet bestemd ben te zijn. Dan pas kan ik me voldaan voelen en kan ik een blijde gelukkige ouder zijn voor de kinderen die ik weer mag ontvangen. Dan heb ik niets van ze nodig en zijn zij me niets verschuldigd. Jullie hebben je aangeleerde patroon kunnen doorbreken.

Mijn unieke geaardheid en die van elk ander kind is zó delicaat en waardevol, dat het tegen elke prijs beschermd zou moeten worden, dat zweer ik jullie. Ik zou willen, als mijn tijd gekomen is, dat ik dankzij jullie liefde en toewijding met mijn nog ongeschonden gezicht weer van dit wereldtoneel kan verdwijnen. Dan zullen jullie kleinkinderen en mijn kinderen iets zo diep, zo onbegrensd, zo onvoorwaardelijk, zo open en iets van zo'n levende schoonheid ervaren, dat ze niet om mijn heengaan zullen treuren.

- Joanika -

Joanika geeft wekelijks Satsang op verschillende locaties in Nederland, o.a. in:

- Amsterdam
 - Utrecht
 - Nijmegen
 - Eindhoven
 - Groningen
- en in Overlangel (vlakbij Oss) in Noord Brabant.

Wil je met Joanika liever een één op één gesprek hebben? Dat kan! Daarnaast bestaat ook de mogelijkheid om bij Joanika in retraite te gaan.

Voor meer informatie: www.joanika.nl.